

Qarabağ uğrunda müharibənin başlanmasından 31 il keçir

Bağısla məni, ana,
bağısla!
Gör nə zamandır səni
tək qoymuşam!
Tək, tənha!
Nə qara bayramında
qəbrini ziyarətə gəlirəm...
Nə anım gündündə baş
çəkirəm...
Nə də qəbrinin üstün-
də yasin oxutdururam...

Axi, sən öz balalarını heç zaman
tək-tənha qoymazdın, ana, heç za-
man!

Sən heç zaman bizim kimi olma-
mışın:

- özün gecə sübhədək yatmaya-
raq körpələrini ağlamağa qoy-
mazdın;
- əyin-başımızı təmiz saxlamaq
 üçün istirahətdən kəsib, az
 yuxu yatarın;
- bir dəfə səsimiz kal çıxanda iş-
gúcunu atıb dalımızca Bakıya
 gələrdin.

Biz isə... nəinki övlad borcumuzu
qaytarımıq, heç sən elədiyinin min-
dəbirini sənə eləmirik.

Görünür pis övladığ!

Görünür laqeydik!

Görünür cəsarətsiz və qorxağı!

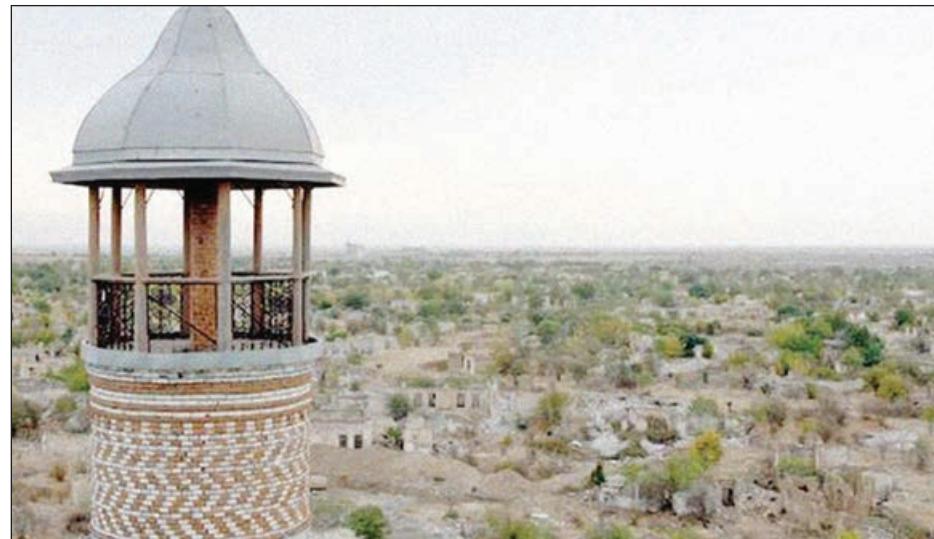
Məger övlad 26 ilde bir kərə ana-
sının qəbrinə baş çəkməzmi?

Məger övlad 26 ilde bir kərə ana
qəbrinin üstünü silib, ətrafinin ot-al-
fini təmizləməzmi?

Məger övlad ona həyat verən,
ömr boyu arxasında sürünən, hər
əzab-əziyyətinə qatlaşan, hər gün-
həndan keçən anasını düşmən əhatə-
sində yalqız buraxarmı?

Bizi ürəyində nə qədər qınasan,
haqqın var, ana!

Bizi laqeyd, biganə saysan,
haqqın var, ana!

BAĞISLA MƏNİ, ANA!

Bizi qorxaqlıqda ittiham eləsən,
haqqın var, ana!

Əlimizdən nə gelir...
Gözləyirik ki, görək düşmən nə
vaxt yumşalıb sülhə gələcək!

Gözləyirik ki, görək nə zaman
beynəlxalq teşkilatlar ikili standartlar-
dan əl çəkəcək!

Gözləyirik ki, görən nə zaman
BMT qeyrətə gələrək dörd qətnamə-
sini yerinə yetirəcək!

Gözləyirik ki...
Sən isə bizim yolumuzu gözle-
yirsən, ana!

Səbirlə gözləyirsən!
Dözərək gözləyirsən!

Ümidini üzmədən gözləyirsən!

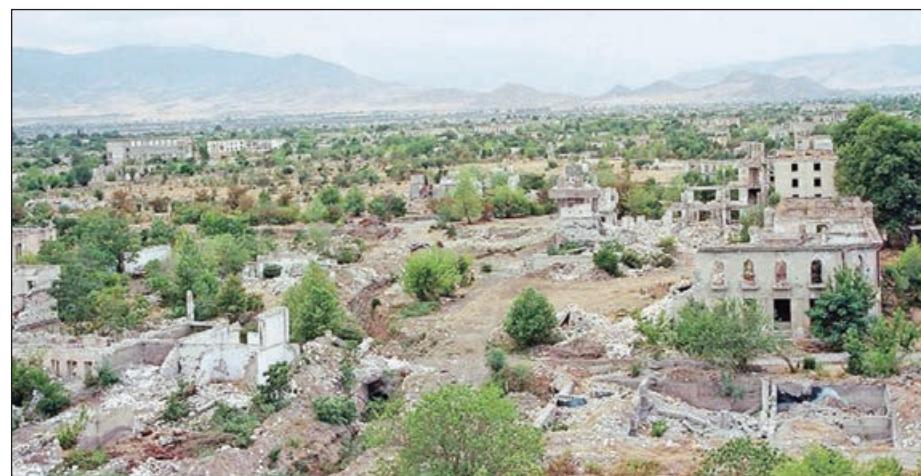
Birdən bizi də ömrümüz başa
çatdı, səninlə görüşə bilmədən get-
dik...

Qəbrimiz qəbrinin yanında qazıl-
madı?!

Bəs, onda necə olsun, ana?!

Onda üzüyəndə üstümüzü kim
basdırar?!

Tənha qəbirlərə elegiya

Onda səksənəndə "qorxma, bala,
yanındayam!" sözünü kim deyər bizi,
ana?!

Bilirsən isti qucağın üçün necə
darıxmışq?!

Bilirsən mehriban pıçıltıların
üçün necə qəribəmiş!

Axi, heç zaman bu qədər müd-
dətdə ayrı qalmamışdıq səndən,
ana!

Sən yerində tərpənə bilmirsən,
bəs, bizə nə olub, ana!

Səmimiyyətimizi gözəmi gətirdi-
lər?

Mehribanlığımızı əlimizdənmi al-
dilar?

Kim ananı balaya həsrət qoyub?
Əvvəl bu dünyada, sonra...

Görəsən, biz də ruha çevriləndə
təmas xəttini, minalanmış sahələri
keçə biləcəyikmi?!

Görəsən, ruh kimi qəbrini ziyarətə
gəlsək, bizi yenə əlisilahlı düşmən
qorxudacaq?

Apreldə az qala gəlmidi...
Yenə qoymadılar!

Zaman yaman sürətlə dəyişir,
ana!

Havanın müharibə qoxusu get-ge-
də artır!

Daha heç kimdən qorxmuruq, ar-
tıq hər şeyimiz var: gücümüz də, si-
yasətimiz də, silahımız da, hələ de-
sən güclü iqtisadiyyatımız da!

Onu da bil ki, bu həsrətin qısa-
nı düşməndə heç zaman qoymaya-
cağıq!

Xaraba qalmış yurd yerlərimi-
zin, dağıdılmış qəbiristanlıqların
əvəzini yüz qat artıqlaması ilə çıxa-
cağıq!

Düşməni işgal etdiyi torpağı
qarışdırıb palçığa çevirəcəyik!

Bunu qarşında yalandan lovgalan-
maq üçün demirik, ana!

Zaman gözləyirik!

Məqam gözləyirik!

Həm də görüş gününə dayanma-
dan hazırlaşırıq!

Təkliyini özünə dərd eləmə, ana!
Axı, şəhid balalarımız daim yaxın-
lıqdadırlar!

Gözünüze görünməsələr də, daim
qayğına qalırlar!

Bəlkə də bir-birinizi yaxşı tanımır-
sınız!

Amma qəriblikdə hamı bir-birinə
hayan olur!

Xüsusən də vətəndə qərib qalanlar!

Vətəndə doğmalarının həsrətini
çəkenlər!

Vətəndə övlad yolu gözləyənlər!

Vallah gələcəyik, ana!

Özü də mütləq gələcəyik!

Sən Allah, bizi qorxaq hesab eləmə!

Sən Allah, bizi laqeydlikdə qınama!

Sən Allah, çox darıxb, özünü üz-
mə, ana!

Axi, biz də sizi istəyirik!

Axi, biz də həsrət çəkirik!

And olsun Allaha, bizim üçün də
çox çətindir, ana!

Cox!

Lap cox!

Bu da bir tale sınağıdır!

Bu da Allahın bize verdiyi bir cə-
zadır!

Şəhid balalarımızla başınızı birte-
hər qarışdırın, ana!

Müvəqqəti ayrılığı özünə dərd
etməyin, ana!

Gözləyin, gələcəyik!

Səbir edin, gələcəyik!

Həm də səbirə dözüm, görünür,
Tanrılarının analara bir qismətidir!

Bəxtiyar SADIQOV